Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ και ΑΜΑ

ΟΣΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΙΠΩΘΟΥΝ με χιλιάδες λέξεις βαθυστόχαστων αναλύσεων, νιὰ τὸ θλιβερὸ φαινόμενο μεσηκῶν νέων, τὰ εἶπε μὲ μιὰ φράση ὁ γεράκος ποὺ καθόταν ἔξω ἀπ' τὸ δικαστήριο στὸ ὁποῖο προσήχθησαν οἱ ἀναρχικοί. — «Ὡραία κοινωνία ζητᾶτε νὰ φτιάξετε... Ζήτω ἡ τρέλλα» ★ ΤΟ ΛΙΓΩΤΕΡΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΜΠΕΡΑΝΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ἀπὸ τὴν πρόσφατη συζήτηση στὴ Βουλὴ γιὰ τὸ «Γλαῦκο», εἶναι ὅτι ἂν δὲν λυθῆ τὸ θέμα ἀπὸ τὴν κυβέρνηση, θὰ τακτοποιηθῆ ὁπωσδήποτε ἀπὸ τὸ ΠΑΣΟΚ, ὅταν θὰ γίνη κυβέρνηση. — Ἂς εὐχηθοῦμε, λοιπόν, τὸ ταχύτερον. — Γιατὶ καὶ οἱ ὑποσχέσεις ὑπόκεινται σὲ φθορά. — Ὅπως ὅλα τὰ ἐγκόσμια. — Νόμος διαλεκτικὸς βλέπετε... ★ Η ΜΠΡΙΤ ΕΚΑΑΝΤ Η ΧΥΜΩΔΗΣ ΣΤΑΡ, ποὺ ἔνινε ἀφοῦμὴ νὰ πάθη καρδιακὴ προσβολὴ ὁ Πῆτερ Σέλλερς κατὰ τὴν πρώτη νύχτα τοῦ νάμου τους, θὰ ἔλθη στὴν Ἑλλάδα νιὰ διακοπές. — Πράγμα ποὺ σημαίνει ὅτι ἀκόμη καὶ μερικὲς καρδιοπάθειες μποροῦ νὰ εἶναι ἐλκυστικὲς «φέτος τὸ καλοκαιράκι».

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Παιδικὰ νεῦρα

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ μας εἶναι ἐκνευρισμένα... Μιλᾶνε ἄσχημα, ἔχουν ἐρεθιστικὴ διάθεση, ἀντιμιλοῦν, αὐθαδιάζουν, δὲν δέχονται πολλὲς κουβέντες, ξεσποῦν σὲ ἀδικαιολόγητους θυμούς, ἀρνοῦνται ὁποιαδήποτε ὑπόδειξη ἀπὸ τοὺς μεγάλους. Εἶναι μία γενικὴ διαπίστωση, ἕνα θέμα ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς περισσότερους γονεῖς ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν παιδιῶν τους, ὅλους τοὺς δασκάλους ἀνεξάρτητα ἀπ' τὴν τάξη στὴν ὁποία πηγαίνουν οἱ μαθητές.

Γιατὶ εἶναι τόσο ἐκνευρισμένα τὰ παιδιά; Γιατὶ ἐνῶ ἔχουν στὴ διάθεσή τους τόσα παιχνίδια, τόσες εὐκολίες, τόσες ἀνέσεις, γιατὶ ἐνῶ οἱ γονεῖς τοὺς προσφέρουν τὰ πάντα μὲ ἁπλοχεριά, ἔχουν πάντοτε ἀρνητικὴ διάθεση καὶ δημιουργοῦν μὲ τὴ συμπεριφορά τους προβλήματα; Εἶναι κακομαθημένα, κουρασμένα φταίει ὁ τρόπος ποὺ τὰ ἀνατρέφουμε ἢ οἱ σημερινὲς συνθῆκες ζωῆς; Καὶ τί θὰ μποροῦσαμε νὰ κάνουμε γιὰ νὰ καταπολεμήσουμε τὰ αἴτια τοῦ κακοῦ;

Σὲ τελευταίαν ἀνάλυση τὰ παιδιὰ δὲν ἀκτινοβολοῦν παρὰ τὸν δικό μας ἐκνευρισμό. Σὰν καλοὶ δέκτες ποὺ εἶναι πάντοτε, δέχονται τὰ ἐρεθίσματα ποὺ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἐκπέμπουμε. Τὸ ἄγχος, τὴν ὑπερένταση, τὶς ἀνησυχίες μας.

Νὰ ἀναζητήσουμε τὰ αἴτια αὐτῆς τῆς καταστάσεως; Εἶναι καὶ πολλά, ἄλλα καὶ γνωστά. Ὁ τρόπος τῆς σύγχρονης ζωῆς στὶς μεγαλουπόλεις, οἱ ἐπαγγελματικὲς ὑποχρεώσεις ἔχουν ἀνατρέψει τὰ δεδομένα τῆς ζωῆς μας. Δεχόμαστε ὅλη τὴν πίεση τῆς καθημερινῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ δημιουργοῦμε τὰ ἀπαραίτητα «ἀντισώματα», χωρὶς δηλαδὴ τὰ μέσα νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴν πίεση αὐτή. Εἶναι βέβαια φυσικὸ σὲ κάθε ἐποχὴ τὰ γεγονότα, ἀτομικὰ ἢ ὁμαδικά, νὰ ἔχουν ἐπιπτώσεις ἐπάνω μας.

Ὅταν ὅμως μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ πᾶμε νὰ βροῦμε τὴ φίλη μας καὶ νὰ συζητήσουμε μαζί της τὸ πρόβλημα ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ. Ὅταν ἡ φίλη μας εἶναι πρόθυμη νὰ μᾶς ἀκούσῃ μὲ προσοχὴ τότε παίρνουμε μιὰ βαθειὰ ἀνάσα καὶ μποροῦμε νὰ προχωρήσουμε.

Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι ὅτι ἡ δυνατότητα ἐπικοινωνίσς μὲ τοὺς γύρω μας μειώνεται διαρκῶς. Ἔχουμε περιορισθεῖ στὶς ἐπαγγελματικὲς καὶ μόνο σχέσεις, δὲν ἔχουμε φίλους, ξεχάσαμε τὶ θὰ πῆ κουβεντούλα μὲ τὴ γειτόνισσα. Ὅμως ἡ φλυαρία χαλαρώνει ἠρεμεῖ τὰ νεῦρα. Εἶναι λοιπὸν φάρμακο ἀπαραίτητο. Κι' ὅμως, δὲν φαίνεται νὰ τὄχουμε ἀντιληφθῆ. Καὶ συνηθισμένοι στὸν καινούργιο τρόπο ζωῆς δὲν πηγαίνουμε πιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦμε ἕνα φίλο μας, ἀκόμη κι' ἂν ἔχουμε καιρό. Κι' ἄλλωστε, δὲν ὑπάρχει πιὸ «πλησίον» πρόθυμος νὰ μᾶς ἀκούσῃ. Συσσωρεύουμε λοιπὸν μέσα μας τὶς ἀνησυχίες καὶ τὸν ἐκνευρισμό μας. Ζοῦμε σὲ μιὰν ἀτμόσφαιρα ἄγχους. Αὐτὸ τὸ ἄγχος, αὐτὴ ἡ ὑπερένταση ἐπιδροῦν φυσικὰ καὶ στα παιδιά. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ διαφορετικά. Ὁ ἐκνευρισμὸς εἶναι κάτι σὰν τὴν ἀνεμοβολιγιά Μπορεῖ νὰ μὴν κολλήσουν τὰ δικά μας παιδιά, ὅταν τὴν ἔχουν ἀπάξει ὅλα τὰ ἄλλα στὴν τάξη. Ἔτσι, ὁ ἐκνευρισμὸς τοῦ πατέρα, τῆς μητέρας, ἀκόμη καὶ τῆς οἰκιακῆς βοηθοῦ, ἔχει ἐντύκτυπο στὰ παιδιὰ καὶ μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἀναστάτωση στὸ σπίτι.

Ἂς δημιουργήσουμε, λοιπόν, γύρω στὰ παιδιὰ ἕνα προστατευτικὸ κλοιό. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνημερώνονται τὰ παιδιὰ γιὰ ὅλα τὰ προβλήματα τῆς οἰκογενείας καὶ κυρίως τὰ οἰκονομικά. Ἡ τακτικὴ τῶν γονιῶν τῆς περασμένης γενιᾶς, ποὺ ἀπέφευναν νὰ συζητοῦν μπροστὰ στὰ παιδιὰ τους ἦταν ὁπωσδήποτε στὴν περίπτωση αὐτὴ πιὸ σωστή.

ΠΑΝ

Η «ταυτότητα» τῆς Ἀγγλίδας

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ἔχουν πάθος μὲ τὴ στατιστικὴ καὶ τὴ σφυγμομέτρηση τῆς Κοινῆς Γνώμης. Τώρα, ὅμως, τὸ πάθος τὸ ἀπέκτησαν καὶ οἱ Ἄγγλοι. Τελευταῖο ἐπίτευγμα τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Στατιστικῆς τοῦ Λονδίνου ἡ ταυτότητα τῆς Ἀγγλίδας.

Σύμφωνα μ αὐτὴ τὴν ταυτότητα μιὰ κοπέλλα μέσης κοινωνικῆς τάξεως στὴ Βρεταγία ἐγκαταλείπει σήμερα τὸ σχολεῖο πρὶν πάρει τὸ ἀπολυτήριό της, ἐργάζεται καὶ κερδίζει 12—15 χιλιάδες τὸ μῆνα καὶ μένει ἔγκυος πρὶν παντρευτῆ. Γυρω στὰ 25 χρόνια της ἔχει συνήθως ἕνα παιδί, ἀρκετὰ ψυχικὰ τραυματισμένο, ἕνα φίλο μὲ τὸν ὁποῖο ζυζε και τὸ... δέρνει.

Στόχος της, ...ἕνας ἐραστής!

ΠΙΟ συγκεκριμένα, ἡ «ταυτότητα» τῆς μέσης Ἀγγλίδας ἐμφανίζεται κάπως ἔτσι:

Παντρεύεται γύρω στὰ εἴκοσι χρόνια της κάποιο συνομήλικό της ἢ τὸ πολὺ δυὸ τρία χρόνια πιὸ μεγάλον. Μετὰ ἀπὸ μιὰ πεντάετῆ συμβίωση ἔχει σίγουρα ἕνα διαζύγιο.

Ἂν πάῃ καλὰ ἡ συζυγική της ζωή, ἐγκαταλείπει τὰν ἀντισυλλυπτικὰ ἀποκτᾶ δυὸ ἕως τρία παιδιά, ἀγοράζει σπίτι, ἐπιτρέπει στὸ σύζυγό της νὰ ἀποκτήσῃ ἕνα χόμπυ, ἐνῶ ἡ ἴδια ἀποκτᾶ κοινωνικὲς συνήθειες... Πηγαίνει, συχνότερα στὸ Θέατρο, σὲ φιλικὲς συγκεντρώσεις, φωνίζει μὲ περισσότερη ἄνεσῃ στὶς ἐκπτώσεις καὶ ὀργανώνει οἰκογενειακὰ γουὴκ ἔντ στὴ Σκωτία. Στόχος της ἕνα ταξίδι στὸ Παρίσι καὶ ὄνειρό της ἕνας ...ἐραστὴς ποὺ θὰ τὴν βγάλει ἀπὸ τὴ ρουτίνα καὶ ποὺ θὰ τὴν κάνει νὰ νοιώσει ξανὰ νέα.

Δημοτικὲς ἐκλογὲς

ΓΡΑΦΕΙ τὸ περιοδικὸ «Ἀντί»: «Τὰ κόμματα τῆς δημοκρατικῆς ἀντιπολίτευσης, συμφωνοῦν πρακταοκτικὰ στὴ συνεργασία (τουλάχι στον στοὺς μεγάλους δήμους) κι' ὄχι βέβαια ἐκεῖ ὅπου ἕνα κόμμα ἔχει σίγουρη μόνο του τὴν ἐπιτυχία.

Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι βέβαια ἐκεῖ: Γιατὶ τὸ πείραμα Παπαθεοδώρου, ἔδειξε πόσο ἰδιαίτερη προσοχὴ χρειάζεται στὴν ἐπιλογὴ τοῦ προσώπου — ὅπου βέβαια ὑπάρχει εὐρύτερη συνεργασία. Σ' αὐτὴν ἄλλωστε τὴ μάχη γιὰ τὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση βαρύνει ὑποχρεωτικὰ ἡ πολιτικὴ κατάσταση ποὺ δημιουργήθηκε μετὰ τὶς ἐκλογὲς τοῦ Νοέμβρη. Καὶ δὲν ἐννοοῦμε μόνο στὸ χῶρο τῆς δημοκρατικῆς ἀντιπολίτευσης. Γιατὶ καὶ οἱ χουντικοὶ ἔδειξαν (παρὰ τὴ φαγωμάρα τους) ὅτι μποροῦν νὰ διεκδικήσουν μὲ ἐπιτυχία τὴν ἐπικράτηση σὲ μερικοὺς δήμους ἡ κοινότητες...

Βαρκοῦλες ἀρμενίζουν

ΣΤΗΝ ἀπόφαση περὶ ἀνεγέρσεως νέου ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου, στὴ Λευκωσία ἀντιτάσσονται ὅπως ἔγινε γνωστὸ μὲ πολλὴ ἀγανάκτηση οἱ πρόσφυγες τῆς Κύπρου, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ὁποίους, ὡς γνωστὸν διαβιοῦν ὑπὸ ἄθλιες συνθῆκες.

Οἱ πρόσφυγες τῆς Κύπρου, θεωροῦν προκλητικὴ πολυτέλεια τὴν ἀνέγερση τοῦ νέου ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου.

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἐψηφίσθη καὶ ὑπεγράφη τὸ «Σχέδιο Μάρσαλ»

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ. Ὁ πρόεδρος Τροῦμαν ὑπέγραψε τὸ νομοσχέδιον διὰ τὴν παροχὴν βοηθείας, πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς Εὐρώπης.

Ὁ κ. Τρούμαν ἐδήλωσε: «Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ νόμου τούτου, ἀποτελεῖ σπουδαιότατον στάδιον εἰς τὴν ὁδὸν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς εἰρήνης. Τὸ Κογκρέσσον εἶναι ἄξιον ἐπαίνου διὰ τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ μέτρου τούτου. Πρόκειται διὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν πρόκλησιν τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει ὁ κόσμος σήμερον. Εἶναι μέτρον ἀποβλέπον, εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν. Εἰς παρομοίας δηλώσεις προέβη καὶ ὁ ἔχων τὴν ὑπευθυνότητα τοῦ νόμου ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Μάρσαλ.

Αἱ ἐπιχειρήσεις

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Ὡς ἀνακοινοῦται, οὐσιαστικῶς ἔληξαν αἱ ἐπιχειρήσεις τῶν Κρουσίων. Τμήματα συμμοριτῶν κατατμηθέντα εἰς μικρὰς ὁμάδας ἐκ 2—5 προσπαθοῦν νὰ διαρρεύσουν εἰς τὴν περιοχὴν Κερβιλλίων καὶ Βερτσίου.

Ὁ κ. Δημητρακόπουλος

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Συνδέσμου Σιδηροδρομικῶν ΣΠΑΠ, ἐπλειοψήφισε τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ κ. Γ. Δημητρακοπούλου.

Ἐκτελέσεις

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐξετελέσθησαν εἰς τὸ Γουδὶ 23 κομμουνισταὶ ἐχοντες καταδικασθῆ εἰς θάνατον ὑπὸ διαφόρων Κακουργιοδικείων.

Θὰ ἔλθουν Μακρονησιῶτες

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν μέχρι τῆς 10ης τρέχ. μηνὸς θὰ συσταθῆ ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Γ΄ τάγματος Μακρονήσου καὶ δεύτερον μάχιμον τάγμα. Τοῦτο θὰ ἀποσταλῆ εἰς Πάτρας πρὸς ἐκπαίδευσιν.

"AQUARIUS"

ΚΩΣΤΑΣ ΣΠ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ — ΠΛΑΚΑΚΙΑ — ΑΞΕΣΟΥΑΡ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ — ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ο,ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΣΘΕ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ ΘΑ ΤΟ ΒΡΗΤΕ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΜΑΣ ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 30, – Τηλ. 273-242

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Πωλῶ-Ἀγοράζω ΣΕ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 ΤΗΛ 273365

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΕΝΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ὁμιλία τῆς κ. Βιργινίας Τσουδεροῦ γιὰ τὰ θέματα τῆς Ἀνωτέρας Παιδείας

ΑΝΑΓΚΗ ΡΙΖΙΚΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

Τὴν ἀνάγκη νὰ ἀναθεωρήσουμε τὸ ὅλο ἐκπαιδευτικό μας σύστημα μὲ στόχο τὴν ἀξιοποίηση τῶν ἱκανοτήτων τῶν πολιτῶν ὑποστήριξε ἡ Συλλευτὴς τῆς Ε. Δ.Η.Κ κ. Βιργινία Τσουδεροῦ στὴ διάλεξη ποὺ ἔδωσε τὶς 29 Μαρτίου στὸ ΚΑΤΕΕ Πατρῶν, ἔπειτα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ συλλόγου τῶν σπουδαστῶν. Μιλώντας μὲ θέμα «πολιτικὴ θεώρηση τῆς ἀνωτέρας παιδείας» ἡ κ. Τσουδεροῦ εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

Τὰ δύο πιὸ κτυπητὰ χαρακτηριστικὰ τῆς σύγχρονης κοινωνίας μας εἶναι:

α) Ἡ ραγδαία οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη ποὺ ἀπελευθερώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ βασικὲς ἀνάγκες

β) Ἡ ραγδαία μεταμόρφωση τοῦ χαρακτῆρα καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς ζωῆς χάρη στὶς ἀπεριόριστες δυνατότητες τῆς τεχνολογικῆς ἀνάπτυξης.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα ἀπαιτοῦν προσαρμογὴ τῶν ἀτόμων στὶς νέες συνθῆκες.

Ἡ χώρα μας, παρ' ὅλες τὶς πολιτικὲς ἀντιξοότητες ποὺ ἀντιμετώπισε μετὰ τὸ 1946, τὶς τρομακτικὲς ἀνθρώπινες καὶ ὑλικὲς ἀπώλειες τοῦ πολέμου, ὅλα λάξε ριζικὰ ὄψη. Μὲ ὁποιοδήποτε κριτήριο καὶ ἂν θέλει κανεὶς νὰ μετρήσει τὸ ἐπίπεδο ζωῆς τῶν Ἑλλήνων πρὶν καὶ μετὰ τὸν πόλεμο, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς εἶναι ἐντυπωσιακή.

Ἡ κατὰ κεφαλὴν αὔξηση κατανάλωσης ρεύματος, κρέατος, ὁ ἀριθμὸς τῶν τηλεφώνων, αὐτοκινήτων, ψυγείων κλπ. ἀνὰ κάτοικον εἶναι χαρακτηριστικὰ μιᾶς προχωρημένης καταναλωτικῆς ἂν ὄχι βιομηχανικῆς κοινωνίας.

Τὸ ἑλληνικὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα ἔχει διαμορφωθεῖ πάνω στὴν ἀπαίτηση τοῦ «κράτους» ν' ἀναπαράγει τὸ ὑπάρχον κοινωνικὸ σύστημα».

"Αν δεχθοῦμε, ὅτι ἡ μόνη δυνατὴ ἀντιμετώπιση τῶν κινδύνων ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν καταναλωτικὴ κοινωνία καὶ τὴν τεχνολογικὴ πρόοδο εἶναι ἡ δυνατότητα τῶν ἀτόμων συλλογικὰ νὰ χαλιναγωγοῦν αὐτὲς τὶς δυνάμεις, ποὺ οἱ ἴδιοι ἀπελευθερώνουν, θὰ παραδεχθοῦμε, ὅτι ἕνα στατικὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα, ποὺ ἐξυπηρετοῦσε ἄλλες ἐποχές, εἶναι ἕνα σύστημα ἐπικίνδυνο, ποὺ ὁδηγεῖ στὴν αὐτοκαταστροφή.

Τὸ πρότυπο ποὺ καλλιεργεῖται στὴν χώρα μας, εἶναι πρότυπο ὑπακοῆς, πρότυπο, ὅπου ἡ ἀνοχὴ εἶναι προτέρημα, ὅπου τὸ κριτικὸ πνεῦμα ἐπικίνδυνο.

Τὰ βασικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς παιδείας μας, ποὺ σκόπευαν καὶ σκοπεύουν στὴν ἀναπαραγωγὴ τοῦ συστήματος καὶ ὠδήγησαν σὲ στατικότητα καὶ ἀποτελμάτωση εἶναι α) Συγκεντρωτισμὸς προγραμματισμοῦ, β) Θεοποίηση τῆς «μάθησης» — συσσώρευση γνώσεων.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ χαρακτηριστικὰ ἀναπαραγόνυν τὸ σύστημα, ἀδικοῦν τὸ ἄτομο καὶ τὴν κοινωνία.

Μέχρι τὸ 1950. Τὸ Κράτος καὶ ὁ συντηρητισμὸς δὲν εἶχαν κανένα λόγο ἀπολύτως νὰ θέλουν νὰ ἐνδώσουν στὴν οὐσιαστικὴ ἄνοδο τῆς ἐκπαιδευτικῆς στάθμης. Ἡ οἰκονομία μας παρασιτική ὅπως ἦταν, καὶ σὲ κατάσταση τέλματος δὲν εἶχε ἀνάγκη ἄμεση ἀπὸ ἐργατοϋπαλλήλους ὑψηλῆς στάθμης. Ἀπὸ τὸ 1950 ὅμως ἄρχισε μιὰ γρήγορη οἰκονομικὴ ἄνοδος.

Στὴν 25ετία 1950—75 ὁ μέσος ρυθμὸς ἀνάπτυξης τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἦταν γύρω στὸ 6,5%, ἡ συμμετοχὴ τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας στὸ Ἐθνικὸ προϊὸν μειώνεται ἀπὸ 30,5% σὲ 16, 5%, ἐνῶ αὐξάνεται ἀντίστοιχα ἡ μεταποίηση ἀπὸ 26,3% σὲ πάνω ἀπὸ 40%. Ἐπὶ πλέον ἀλλάζει καὶ ἡ διάρθρωση τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Οἱ ρυθμοὶ συσσώρευσης παγίου κεφαλαίου αὐξήθηκαν καὶ ἡ διάρθρωσή του μεταβλήθηκε πρὸς τὸ εὐνοϊκότερο γιὰ τὸ μηχανικὸ ἐξοπλισμὸ καὶ τὸ κεφάλαιο ἔντασης τεχνολογίας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὀκταπλασιασθεῖ τὸ πάγιο κεφάλαιο καὶ νὰ πενταπλασιασθεῖ ἡ παραγωγικότης. Καὶ ὅμως ἡ παραγωγικότης εἶναι ἀκόμα ἀπὸ τὶς χαμηλότερες στὴν Εὐρώπη. Μὲ βάση τὸ 1966 ἡ παραγωγικότητα τὸν Ὀκτώβρη τοῦ 1976 ὑπολογίσθηκε σὲ 163% ἐνῶ ἡ μέση ὡριαία ἀποδοχὴ ἐργάτου πάλι μὲ βάση τὸ 1966 ὑπολογίζεται ἀπὸ τὴν Ἕνωση Βιομηχάνων σὲ 361%. Τοῦτο καὶ μόνο εἶναι ἀρκετὸ νὰ ἀνησυχήσει κάθε ἐπενδυτὴς κεφαλαίου στὴν χώρα μας, τώρα ποὺ θεωρεῖται πιὰ βέβαιο, ὅτι θὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ ἔνταξη στὴν Κοινὴ Ἀγορά.

Εἶναι γνωστό, ὅτι ἡ παραγωγικότητα τῶν ἐργατοϋπαλλήλων αὐξάνει πολλαπλάσια μὲ τὸ βαθμὸ γνώσεων. Ὅπως ἀπέδειξε μιὰ μελέτη στὴν Ρωσσία «ἕνα ἔτος στοιχειώδους παιδείας ποὺ ἐπιτρέπει στὸν ἐργάτη ν' ἀποκτήσει βασικὲς γνώσεις, αὐξάνει τὴν παραγωγικότητα κατὰ 30% μέσον ὅρο, ἐνῶ ἡ καλυτέρευση ποὺ παρατηρεῖται σὲ μαθητευόμενο μέσα στὸ ἐργοστάσιο δὲν ξεπερνᾶ τὸ 12—16 τοῖς ἑκατὸν τὸ χρόνο. Μετὰ ἀπὸ 4 χρόνια στοιχειώδους ἐκπαίδευσις ἡ παραγωγικότητα εἶναι κατὰ 80% ὑψηλότερη ἀπὸ αὐτὴ τοῦ ἐργάτου ποὺ δὲν παρακολουθεῖ μαθήματα καὶ φθάνει τὸ 320% μεταξὺ ἐργάτου μὲ ἐκπαίδευση 12 ἐτῶν σὲ σύγκριση ἐργάτου μὲ στοιχειώδη ἐκπαίδευση.

Ἔχει λοιπὸν γίνει πλέον παραδεκτό, ὅτι δὲν εἶναι πιὰ μόνο θέμα ἀνθρώπινου δικαιώματος ἡ ὀρθὴ μόρφωση, ἀλλὰ ἡ καλυτέρευση τοῦ παιδευτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐργαζομένου αὐξάνει τὴν παραγωγικότητά του. Ἔτσι οἱ ὑπέρμαχοι πραγματικῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισης, ἀπέκτησαν ἕνα ἀναπάντεχο ἀλλὰ ἐπισφαλῆ σύμμαχο γιὰ τὸ αἴτημά τους. Ἡ τάξη ἡ οἰκονομική, ποὺ πρὶν ἀπέκρουε σὰν ἀντιοικονομικὲς τὶς ἐπενδύσεις στὴν παιδεία, τώρα ἀπαιτεῖ τὴν καλυτέρευση τῶν γνώσεων τῶν ἐργαζομένων. Ἡ συμμαχία ὅμως εἶναι σὲ περιορισμένο ἐπίπεδο. Οἱ πρῶτοι πιστεύουν, ὅτι ἂν διαμορφωθοῦν ἄτομα μὲ στενὰ περιορισμένες τεχνικὲς γνώσεις, τοῦτο θ' ἐπαρκέσει γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν οἱ νέες ἀνάγκες τῆς βιομηχανοποίησης. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀπορρέει καὶ ἡ ἐπιμονὴ στὴν δημιουργία δύο κλάδων στὴν παιδεία «ἀνθρωπιστικῶν» καὶ «τεχνικῶν», ὅπως τὰ περιέγραψε καὶ ὁ ὑφυπουργὸς Παιδείας παρουσιάζοντας τὸ Νομοθέτημα Τεχνικῆς Παιδείας στὴν Βουλή. Ἀπὸ δῶ ἀπορρέει καὶ ἡ ἐμμονὴ στὴν οὐσιαστικὴ στεγανοποίηση τῶν δύο κλάδων.

Ἀλλὰ ἐδῶ ἐγκειται καὶ ἡ σοβαρότερη διαφορὰ καὶ διαφωνία μας καὶ ἐδῶ σταματᾶ ἡ παράξενη συμμαχία. Ἐμεῖς πιστεύουμε, ὅτι ἰδίως μιὰ χώρα σὰν τὴν δικιά μας πρέπει νὰ δημιουργήσει ἀνθρώπους μὲ ὑψηλὴ τεχνολογικὴ μόρφωση. Γνωρίζουμε ὅτι ἡ συμβολὴ τῆς τεχνολογικῆς προόδου στοὺς ρυθμοὺς τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ κεφαλαίου μαζὶ ἀποτελοῦν τὸ ὑπόλοιπο 30%.

Ὅσοι ἔχουν σὰν πρωταρχικὸ μέλημα τὴν γενικὴ αὔξηση τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ ποιότητας ζωῆς καὶ ὄχι ἁπλῶς τὴν αὔξηση τῆς παραγωγικότητας ποὺ εἶναι ἡ μόνη ἀπασχόληση τοῦ ὑπεύθυνου ἐργοστασιακῆς μονάδας, εἶναι φυσικὸ ν' ἀναζητοῦν μὲ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα ποὺ θ' ἀξιοποιήσει εὐρύτερα ὅλες τὶς κλίσεις καὶ ἱκανότητες τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ τῆς χώρας. Ἄρα γιὰ νὰ προσανατολισθεῖ ἡ ἐκπαίδευση πρὸς σύστημα ποὺ θὰ ὠφελήσει γενικὰ τὴν ἀνάπτυξη ἀπαιτεῖται ἄλλη ἀντιμετώπιση.

Ἔτσι πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι τὸ καλοὐπάρισμα τῶν ἀτόμων μέσω ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἀδικεῖ τὸν ἄνθρωπο ἀλλὰ ἐγκληματεῖ κατὰ τῆς κοινωνίας.

Μόνο πολυκεντρισμὸς ἀποφάσεων μπορεῖ νὰ δώσει τὴν σωστὴ λύση. Ἀλλὰ καὶ ἡ θεοποίηση τῶν γνώσεων — ἀποτέλεσμα τῆς νοοτροπίας τῆς στατικῆς τοῦ κέντρου ἀποφάσεων — ὁδηγεῖ στὴν αὐτοκαταστροφὴ τοῦ συστήματος ποὺ θέλει νὰ διατηρήσει.

Τὸ ἐκπαιδευτικό μας σύστημα μας βασίζεται σὲ συσσώρευση γνώσεων. Ἀλλὰ σήμερα τὸ μεγάλο πρόβλημα εἶναι ἡ «ἔκρηξη γνώσεων». Κάθε 40 λεπτὰ τῆς ὥρας παράγουμε ἀρκετὲς νέες γνώσεις γιὰ νὰ γεμίσουμε μία 24τομη ἐγκυκλοπαίδεια. Εἶναι φανερό, ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ θεωρήσουμε τὴν ἀπόκτηση γνώσεων σὰν σπονδυλικὴ στήλη τῆς παιδείας. Οἱ ἐμπειρογνώμονες μᾶς λένε, ὅτι μόνο τὸ 20% τῶν ἐργασιῶν, ποὺ θὰ εἶναι διαθέσιμες κατὰ τὴν διάρκεια τῆς προσεχοῦς 10ετίας, θὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀξιοποιοῦν τὶς γνώσεις, ποὺ μαθαίνει ὁ φοιτητὴς σήμερα.

Ἄρα δὲν εἶναι ἡ συσσώρευση γνώσεων ποὺ πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὸ ἐπίκεντρο ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἀλλὰ ἡ δέσμευση τοῦ κριτικοῦ στοιχείου τοῦ ἀτόμου τῆς δημιουργικότητας καὶ πρωτοβουλίας.

Τοῦτο προϋποθέτει μία ἐπαναστατικὴ ἀλλαγὴ στὴν ἀντιμετώπιση ὅλων μας ἀπέναντι στὴν ἀξιοποίηση τῶν ἀνθρωπίνων ἱκανοτήτων καὶ κλίσεων.

Μὲ πολλὲς δυσκολίες ἀπελευθερώνεται ὁ ἄνθρωπος σταδιακὰ ἀπὸ προκαταλήψεις, ποὺ τὸν ὡδηγοῦσαν σὲ φυλετικὲς διακρίσεις — χρώματος ἢ φύλου — διακρίσεις καταγωγῆς κλπ. Ἀκόμα δὲν ἔχει συνειδητοποιηθεῖ, ὅτι πρέπει ν' ἀπελευθερωθοῦμε ἀπὸ μία ἄλλη προκατάληψη. Τὸν ὑπερτονισμὸ τῆς ἀνωτερότητας ἀτόμου ποὺ διακρίνεται ἀπὸ τὴν δυνατότητα ἐλέγχου καὶ χειρισμοῦ στοιχείων. Ὁ ἐπιστήμονας μὲ τὶς ἀφηρημένες συλλήψεις ὑπεραπλουστεύει καὶ δὲν λαμβάνει ὑπόψη τὶς ἀνθρώπινες σχέσεις, τὶς ἐπιπτώσεις τὶς τεχνικὲς στὴν ἀνθρώπινη κοινωνιολογία.

Ἔχει πιὰ ἀποδειχθεῖ, ὅτι ἴσης ἀξίας εἶναι ἡ ἱκανότης χειρισμοῦ πραγμάτων καὶ χειρισμοῦ ἀνθρώπων. Ἡ ἀνάπτυξη σὲ ἴση βάση τῶν ἱκανοτήτων αὐτῶν εἶναι ἀναγκαία στὴν σημερινὴ κοινωνία.

Χρειάζεται λοιπὸν ἐπανάσταση στὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀτομικῶν ἱκανοτήτων, ἐπανάσταση στοὺς στόχους διαμόρφωσης τῶν προσωπικοτήτων, σὰν μόνη θωράκιση τῆς κοινωνίας.

Τοῦτοι οἱ στόχοι ἀπαιτοῦν:

α) Πολυκεντρισμὸ ἀποφάσεων. Ὁ σημερινὸς συγκεντρωτισμὸς δὲν μπορεῖ στὴν νιὸ ἰδεώδη μορφή του ν' ἀνταποκριθ